

Intervjuad: Åke Rinborn, tf. poliskommissarie, Stockholms pd.
Tidpunkt: 1988-07-14 kl. 09.30 - 10.20
Lärvarande: Per-Erik Nilsson, Gunnel Lindberg, ^{änore Kåre Nilsson}
Anteckningar: Gunnel Lindberg

HEMLIG
 1988-11-15
 Anz.
 Ju. 1988:01

Tidp.	Händelse/Åtgärd	Anz.
23.23	Befann sig i LC av en händelse när första samtalen kom. Hörde på radion att kommissarie Söderström medd. att det var statsministern som var skjuten.	R. var yttre befäl i VD 5 under mordnatten.
23.25 (ca)	<p>Radiooperatören beordrade R. att fara till Sabbatsberg för att möta ambulans, skaffa uppgifter om skadorna m.m. R. hade ingen kontakt med Koci innan R. for. Färden till sjukhuset tog bara några minuter. R. kom strax efter ambulansen, baren hade just lastats av. R. och kollegan Torstensson var första poliserna på plats. Stämningen på akuten var förvirrad. R. talade med en läkare (Claes Wallin). Denne kunde ej ge några besked, sa bara att man arbetade med patienten.</p> <p>R. såg den skottskadade mannen. Han var så svårt skadad och nedblodad att R. ej kunde identifiera honom. Kände inte heller igen Lisbeth Palme (LP) först. Hon var svårt chockad och blodig. R. fick dock klart för sig att det var LP. Hon bekräftade att offret var OP.</p>	
23.40 (ca)	<p>Ringde LC. Begärde fyra bilar till platsen, två vardera för bevakning ute och inne. Talade sedan med Koci. Medd. att det med allra största sannolikhet var OP. - hade dock ej fått fram legitimation.</p> <p>LP. bad R. att se till att OP.:s sekreterare underrättades. Sekreteraren skulle sedan meddela Ingvar Carlsson och Bengt Lindkvist. R. fick omedelbart efteråt besked att en sköterska ringde sekreteraren. R. gjorde därför inget åt saken.</p> <p>R. och Torstensson stod utanför behandlingsrummet där OP. låg. Gärningsmannen var på fri fot och offret var statsministern. R. ansåg det viktigt med bevakning - gärningsmannen kunde komma tillbaka. Begärde ytterligare polis till platsen, bl.a. hundbuss. R. var högsta polisbefäl på sjukhuset, såg det som sin uppgift ordna bevakningen där. R. tog emot de poliser som kom och fördelade bevakningsuppgifter.</p>	

na. Krimpersonal och tekniker kom också till sjukhuset.

LP. ville inte tala med krimpersonalen, ville bara tala med en polis, nämligen R. LP. berättade för R. om vem som hon trodde stod bakom händelsen. LP. nämnde USTASJA eller möjligen Mustafa. Hon var svårt chockad, det var besvärligt att tala med henne.

Strax efter
24.00

R. ringde LC. Identiteten på offret klar. OP. hade förklarats död. LC berättade att R. skulle komma dit. Sjukhuset då avspärrat av polis.

R. for ensam till LC, lämnade kvar Torstensson för bevakning. I LC fanns bl.a. Sven-Åke Hjälmsroth, Gösta Welander, Hans Nylander, Verner Berggren och Koci. Just då ringde man efter någon, trol. Kurt Nilsson.

R. rapporterade LP.:s uppgifter direkt till Hjälmsroth och ytterligare en person från SÄK (R. vet ej namnet). De tre gick in i ett särskilt rum.

01.00 - 01.15

Torstensson ringde från Sabbatsberg, medd. att LP. ville tala med R. R. for till sjukhuset.

LP. ville tala med R. om signalementet på några män som hon hade sett utanför bostaden tidigare. LP. var mera samlad. Barnen var närvarande. LP. ville också att en bil skulle fara till bostaden och hämta telefonnummer till en son som var i Frankrike. Regeringsledamöter (bl.a. Feldt, Ingvar Carlsson och Anita Gradin) kom medan R. talade med LP. R. lämnade då rummet. Gösta Welander kom. Han och Ingvar Carlsson gick in till LP.

R. ordnade för transport till Västerlånggatan, två civila bilar plus en piketbuss. LP. ville att det skulle vara folktomt på gatan.

Det blev diskussion om LP.:s kläder när hon skulle fara. LP. hade lämnat ifrån sig pälsen. Teknikerna ville ha även tröjan. GM. Övertalade henne att lämna tröjan. R. såg teknikerna ta hand om den. Pälsen låg då enligt vad R. antog i en plastsäck; han såg den inte.

00

7. lämnade Sabbatsberg.

Den 28 oktober 1986 upplästes ovanstående redogörelse i telefon för Rimbörn, som därvid godkände innehållet.